

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De poena Rudingeri, & potu eius, cap. 41.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

ctus est Abbas Corueye, quem ille multum salutans, cum calice igneo poculum sulfureum ei ministravit, qui cum bibisset, amoto operculo, missus est in puteum. Peregrinus verò cum ante limina infernalium staret, & talia videndo tremere, diabolus fortiter clamavit: Adducite etiam mihi dominum illum, qui foris stat, qui serò vestem peregrinationis suæ pro vino exponendo inebriatus est. Quo audito, peregrinus ad angelum Domini, qui eum adduxerat, respiciens, promisit quia nunquam inebriaretur, dummodo illa hora de imminente periculo liberaret eum: qui mox ad se reuersus, diem & horam notavit, rediensque in terram suam, eodem tempore prædictum Abbatem obiisse cognovit. Ego eundem Abbatem Colonia vidi, eratque homo valde secularis, magis se conformans militi, quam monacho. APOLLONIUS: Qui hic dediti sunt ebrietati, puto quòd in inferno male potentur. CÆSAR. De hoc aliud tibi referam ex eplâ.

CAPVT XLII.

IN diœcesi Coloniensi, non procul à Colonia, miles quidam erat nomine Rudingerus, sic totus deditus vino, vt diuersarum villarum dedicationes tantum propter bona vina frequentaret. Hic cum infirmatus moriturus esset, filia eum rogauit, vt infra triginta dies sibi appareret: quo respondente; Hoc faciam si potero, expirauit. Post mortem verò, filia per visum apparens, ait; Ecce præsens sum sicut postulasti; portabat enim vas paruum & fictile, quod vulgò cruselinum dicitur, in manu sua, in quali in tabernis potare solebat. Dicente filia; Pater quid est in vase illo? Respondit: Potus meus ex picæ & sulfure confectus, semper ex illo bibo, nec eum epotare valeo: sicque disparuit. Et statim intellexit puella, tam ex præcedenti vita, quam ex pœna, modicam vel nullam esse spem saluationis eius. Vinum quidem hic blandè ingreditur, sed nouissimè mordebit vt coluber. APOLLONIUS: Hoc tam in prædicto Abbate, quam in Rudingero impletum considero. CÆSAR. Scilicet pœnis

1. Prou. 13.

nis vidit, visionem satis mirabilem ad memoriam mihi reducit.

CAPVT XLII.

ANte illud tempus, quo occisus est Conradus Episcopus Hildinshemensis, peregrinus quidam in villa quadam moriens, sclauiniam suam sacerdoti legauit, animam suam illi commendas: quam vestem sacerdos quidē suscepit, sed de anima modicum curauit, serui verò siue pueri noctibus se illa tegebant. Non multo post, idem sacerdos in ordine nostro factus est nouitius. Nocte quadam in dormitorio jacens, & dormiens, per visionem raptus est ad loca pēnarum, in quibus maximus erat dæmonum concursus & occurfus; alij animas adducebant, alij adductas suscipiebant, alij susceptas tormētis debitis immittebant. Magnus illic erat clamor & tumultus, gemitus & planctus. Interim prædictus Episcopus claustris infernalibus præsentatur, sed princeps tenebrarum, scilicet Lucifer, voce lugubri præsentātes sic affatur, dicens: Reducite, reducite illum; nō enim noster est, innocenter occisus est. Sacerdos talia vidēs, & pauens, post ostium se occultauit. Vidēs diabolus prædictam in angulo quodam sclauiniam, dixit: Cuius est vestis illa? Responderunt, sacerdotis illius qui stat post ostium, quam cū a quodam peregrino in eleemosyna recepiisset, nihil beneficii animæ illius impedit. Ad quod diabolus: Valde occupati sumus, expediamus nos statim ab illo: tollensque vestem, quasi in fœtidū atq; bulliēs lixiuū intinxit, de qua cū faciem & collum sacerdotis percussisset, ille excitatus fortiter clamauit: Adiuuate, adiuuate. Quem cū signo vocis compercerent, respondit: En morior, en incendor. Tunc surgentes, inuenerunt caput eius totum inustum, sicque in infirmatorium deportauerunt semiuiuum: nullam enim fecerat de eadem negligentia confessionem. APOLLONIVS: Valde terrere debet hæc visio illos, qui multas habēt ecclesias, & multas quotidie recipiunt eleemosynas, & non deseruiunt. CÆSARIVS: Neque nos sine timore esse debemus. His ergo

ergo